Ч. 228. Второк 30 (17) жовтня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Континґент рекрутів а угорский сойм. — Анґлійско-російскі відносини. — З Балкану. — Події в Росиї.

На послідним засїданю палати послів, в пятницю, дня 26 с. м. поставив п. Абрагамович і тов. нагле внесене в справі безпроволочного приступленя до другого читаня проекту закона о реформі ґрунтовних книг в Галичині. По сїм приступила палата до дальшої ґенеральної дискусиї над удержавненєм північної зелїзниці. Перший промавляв п. Колїшер. По нїм п. Штайнвендер зазначив іменем меншости, що північна зелїзниця повинна бути викуплена на підставі концесиї і закидає правительству неміч і хиткість в часї переговорів з Північною зелїзницею та страх перед процесом, вкінци висказує надію, що Міністер зелїзниць при слїдуючім удержавненю буде більше енерґічний. П. Міністер зелїзниць др. Дершата замітив передусім, що зміна угоди на основі нових переговорів виключена. Коли би хотїти чекати ще 7 лїт на нові переговори, то се було би газардовною річию. З другого боку держава імовірно мусїла би заплатити більше, як тепер. Що-до справи викупна зелїзниці в дорозї процесу, то поминаючи вже трудности такого процесу, треба зважити, що є неможливою річию, щоби суди могли державі признати право обняти зелїзницю з днем 1. січня 1907. Таке примусове викупно лиш тоді можливе, коли би держава в сїм разї дійстно дістала догіднїйшу ренту. А то трудно обчислити. Коли каже ся, що білянси не суть правдиві, то не можна жадати від судиї, щоби він простував похибки. Рахунки руху і білянси розслїджувано старанно в міністерстві і на підставі тих справджених білянсів держава діставала половину чистого доходу. Не найде ся ні оден судия, котрий би для усталеня ренти робив инші обрахунки. П. Міністер не каже, що угода єсть ідеальна, однак, коли би сам вів переговори, хто знає, чи осягнув би більші користи. В кождім разї ся угода лїпша, ніж все те, що могло би прийти на єї місце, хоч би навіть нинї розпочато нові переговори. Коли взагалї бажаємо дати почин полїтиці удержавненя і зірвати з мішаною системою, коли ми переконані, що треба почати від удержавненя Північної зелїзниці, то жертва, яку тепер поносить держава, єсть мала. П. Міністер просить палату приняти предложенє (*Оплески*). По довшій дискусиї принято предложенє в другім і третім читаню. Опісля ухвалено закон о будові льокальної зелїзниці з Триденту до Мале і на тім наради перервано. Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї. Говорять, що угорский сойм анї чути не хоче о проектованім підвисшеню кантинґенту рекрутів. Угорска делеґация не лиш відкине той проект, але навіть не буде радити над ним. Независимцї заявляють, що угода, заключена з короною в цьвітни, виключає всяке підвисшенє континґенту рекрута аж до переведеня виборчої реформи. Коли би ту угоду зломано, то і коаліция не буде з'обовязана додержати з'обовязань, які поробила у Відни.

На суботу надіяно ся приїзду російскої ескадри, зложеної з трех кораблїв воєнних під командою адмірала Бистрема. Та ескадра служить для вправи в службі кадетів маринарки. Російскі кораблї заїдуть до місцевости Барров коло воєнного порту Фурнес, де саме будує ся новий анґлійский кружляк „Наталь". Росияни оглянуть доки і будуть на стрільници присутні при пробах стріляня з найновійших армат, якими уоружено найбільший і найновійший анґлійский панцирник „Дріднавт". Знаменна річ, що з першою прогулькою по погромі під Цушимою вибрала ся російска маринарка саме до Анґлїї, де анґлїйска ґенераліция позволила їй показувати річи, які держить ся перед иншими державами в строгій тайнї.

---

11)

Тайна скупаря.

(З німецкого — Артура Мархмонта).

(Дальше).

11.

Злодїйска печера.

Коли ще Ольга була зачитана в листї, заповіджено їй прибутє старої Бльокс.

— Даруйте, коли може перешкаджаю — відозвала ся та плачливим голосом — я гадала, що можу вам дещо помочи в справі Лїнера.

— Чомуж не пійдете з своїми зізнанями до мого адвоката?

— Знаю одного чоловіка — говорила стара, не звертаючи уваги на слова Ольги — котрий міг би вам дати дуже точні відомости про Лїнера. Ходіть лише зі мною до панї Дун, що мешкає при Писарскій улици.

Ольга вагувала ся; суджений саме що просив єї знов, аби дала спокій цїлій справі, однако було дуже важною річию довідати ся як найбільше про Лїнера; она рішила ся пійти зі старою.

Зараз при перших дверех за старим домом убитого задержала ся Бльокс і застукала. Якась брудна жінка з поганим лицем вийшла і впустила Ольгу; відтак завела єї до своєї комнати і замкнула двері.

— Длячого замикаєте? — спитала Ольга, причуваючи щось недоброго.

— Так ніхто нам не перешкодить — відповіла господиня.

Ольга зі страхом пізнала, що дістала ся в лапку і зібрала цїлу свою відвагу. Удаючи спокій, сказала вічливо:

— Мило менї, що можу з вами дещо поговорити. Панї Бльокс казала менї, що ви можете менї дати деякі вказівки що-до Лїнера.

— Я не мішаю ся в чужі справи — відповіла та з гнївом. — Я не шпигун.

— Я хотїла лише дізнати ся, чи Лїнер мав яких спільників? — спитала знов Ольга.

— Того не знаю.

— Коли так, то прошу вас випустити мене, бо наша розмова не має ніякої цїли — замітила Ольга.

— Я хотїла би насамперед знати — сказала панї Дун — що буде з домом при улици Писарскій?

— Там буде мешкати панї Бльокс, я вже говорила з нею о тім.

— Так, а що буде з меблями? — спитала стара з хитрим поглядом.

— О тім ми ще не говорили.

— Нема вже там хиба нічого — замітила жінка глумливо. — Ви чей не дармо так довго сидїли в тім старім гнїздї.

— Менї здаєть ся, що з моїми річами я можу робити, що менї схоче ся. Але мушу вам сказати, що ви добре здогадуєте ся; цїннї предмети зложила я в банку.

— А може маєте ще дещо при собі? — спитала жінка і наблизила ся до Ольги.

— Крім годинника і мошонки нічого; коли хочете, то я дам вам їх.

— Я вам не вірю.

— Подивіть ся, мої кишенї цїлком порожні — і она повивертала кишенї. Але в души тремтїла зі страху. Ах, коби лиш увільнити ся з того грізного положеня; чому она не слухала Ральфа!

— Ви маєте при собі більше — відозвала ся панї Дун і зірвала їй з голови капелюх, заки она оглянула ся. Між тим як злодїйка придивляла ся капелюхови, розглянула ся Ольга скоро на всї сторони, чи не лучить ся їй нагода до утечи, але не бачила ніякого виходу.

На всякий спосіб добре було не дразнити тої жінки опором і тому сказала она цїлком вічливо:

— Може схочете поглянути, чи не маю чого в моім волосю?

Сказавши то, розпустила своє буйне волосє і нахилила голову до панї Дун.

При тім побачила хустку, що лежала під стїною і шалена гадка прийшла їй до голови. Коли ще стара жінка була занята єї волосєм, закинула їй Ольга скорим рухом хустку на голову, вирвала їй відтак скоро ключ з кишенї і поваливши стару на ліжко, побігла до дверий.

Заки Дун прийшла до себе з зачудованя, розтворила відважна дївчина двері і вибігла з комнати.

Але то була даремна робота. В сїнях заступив їй дорогу якийсь мужчина, вхопив єї сильно за рамя і потягнув до комнати.

— Я сам буду мусїв стерегти дверий — сказав, зареготавшись. — Ми вас скорше не випустимо, доки аж не викупите ся.

З Константинополя доносять, що з причини непримиримого становища грецкого патриярхату супротив македоньских Куцоволохів постановила Туреччина приспішити строге переведенє темтогорічного султаньского іраде о признаню Куцоволохам прав окремої народности.

З Петербурга пишуть: Комісиї міністерства внутрішних справ і судівництва обговорюють справу частинної амнестиї, яка має бути оголошена дня 30 жовтня с. р. Амнестия має дотикати лише осіб, засланих на основі надзвичайної охорони і прасових переступників, котрим кара має бути зменшена. То рішенє мала спричинити обставина, що від часу розвязаня думи т. є. від 14 липня до 14 с. м. видало правительство на удержанє політичних переступників 1,230.000 рублів (отже лише по 5 копійок на голову денно), а такого тягару державний буджет не годен видержати. — Опозицийні дневники доносять, що міністерство внутрішних справ дістало від команданта одеского войскового округа ґенерала Кавльбарса справозданє о вибуху в полудневих провінциях політичного страйку в зелізничих варстатах і фабриках. До 24 с. м. вибухли страйки в зелізничих варстатах в Катеринославі, Нижноднїпровску і Бряньску. Страйкуючі, котрих є кількадесять тисяч, повивішували на домах чорні прапори.

В Петербурзі довершено в суботу на т. зв. Вознесеньскім мості замах з динамітною бомбою. Вчерашна телеґрама подає такі подробиці замаху: Вчера по полудни під надзором касиєра Германа на побережи каналу Катерини переїздив віз з 600.000 рублів із скарбового уряду. У возі крім касиєра Германа був шеф інспекциї цлової. Охорону воза становило 8 жандармів і полицийних аґентів. На розі побережа, в місци, де перехрещують ся улиці, приладжено замах. Насамперед кинено одну бомбу під віз. Та бомба експльодувала і убила одного коня, а другого ранила. Герман і інспектор вискочили з воза. На них почато стріляти з револьверів. В тій хвили кинено знов три бомби, котрі ранили трех жандармів. Напастники кинули ся до воза, забрали кілька пачок, в котрих було 386.000 рублів, і дали їх якійсь женщині, котра сейчас щезла з добичию. По рабунку напастники почали утїкати в ріжних напрямах, стріляючи з револьверів. Один з напастників упав, убитий вистрілом вояка, другого зловлено. Відділ войска, котрий скоро прибув на місце, почав стріляти до утїкаючих. Шістьох з них зловлено, одного тяжко ранено. Ранених і убитих перевезено на інспекцию полиції. Войско окружило і перешукало дім, з котрого кинено бомбу. Двох виновників нападу схоронили ся до того дому. В наслїдок вибуху вилетїли шиби у вікнах всїх домів на доохрестних улицях. Також кількох перехожих ранено. Один з виновників, за котрим гнали вояки, відобрав собі житє вистрілом з револьвера. Женщину, котрій напастники дали пачки з грішми, арештовано.

Новинки.

Львів, дня 29-го жовтня 1906

— **Високоосв. Митрополит** Шептицкий посьвятивві второк церков в Містках коло Щирця, в середу вернув до Львова і остане тут довший час. Виїде лише в днях 12-го і 13-го падолиста на конференцию галицких епископів до Перемишля.

— **Загальні збори** олеської філїї товариства господарского „Сїльский Господар“ відбудуть ся в Олеську дня 6 падолиста с. р. (ві второк) о год. 1-ій пополудня в канцеляриї уряду громадского (в ринку) з слїдуючим порядком: Отворенє зборів, справозданє з дїяльности товариства, справозданє касове, виклади — про штучні навози, про молочарство, вільні внесеня, принятє нових членів і роздане щеп поміж членів.

Заразом подає товариство до відомости, що має на продаж (для членів) щепи, тільки яблінки і грушї, більші по 60 сот., а менші по 40 сот. З замовленями належить чимскорше зголосити ся на руки Впр. о. Ал. Левицкого, пароха в Олеську.

— **Огні.** З Жидачівщини пишуть: Дня 2-го жовтня с. р. вибух в селї Гнїздичеві, жидачівского повіта, пожар, що знищив три господарства зі всїми сегорічними зборами збіжа та нащі. Що не змогли ми подати помочи нещасливим, як знов 15 жовтня загостив до нашого села пожар другий раз, тепер далеко грізнїйший і знищив до тла тринайцять загород. В однїй хвили пістнайцять господарів (тільки шістьох було обезпечених і то не на високу суму), стали жебраками. З огляду на те, що в тім роцї по причинї елементарних нещасть збіже і паша і так не дописали, а що удалось вхопити з поля, то знищив пожар, супротив того, що зима за плечима, а голод заглядає нещасливим в очи, осьмілюю ся в імени моїх парохіян, потерпівших в наслїдок пожару, звернутись отсею дорогою до милосердних сердець з просьбою: подайте помічну руку нещасливим, а „рука дающого не оскудїєт“. Жертви прошу присилати на руки о. Юліяна Дикого, пароха в Гнїздичеві, п. почта в місци.

— **Велику крадїж дерева** викрито сими днями в лїсах скарбових в Зеленій коло Надвірної. Купець Маєр Лейзор Шерцер закупив в тих лїсах т. зв. „вітроломи“ в скількости около 5000 гранвих метрів, а порозумівши ся зі скарбовими лїсничими в тім округ, вирубав зовсїм здорове дерево в скількости около 50.000 гранних метрів. По розслїдженю сеї справи засуспендовано лїсничих і стражників лїсових, а виделеґована комісия виїхала на місце дня 15 с. м. і до дня 19 с. м. розслїдила округ лїсничого Курцвайля та переконала ся наглядно о безправнім вирубаню дерева. Дня 29 с. м. має комісия розпочати розслїди в окрузї лїсничого Хмілевского. Вирубане дерево позістало в цїлости в лїсї, а зроблена шкода лиш того рода, що вирубано лїс перед часом і тепер треба буде змінити плян господарки. Арештовано майже всїх виновників, а то: лїсничих Тадея Хмілевского і Зиґмунда Курцвайля, стражників лїсових Малиновского, Габля, Максимчука, Маєра Лейзора Шерцера і его маніпулянта Розенкранца, а за другим маніпулянтом Шерцера, Кацом, розписано гончі листи.

— **В справі крадежи 20.000 корон** в банку краєвім звістно тепер, що львівска полиция вже від давна мала Фука і его товаришів на оцї, але аж коли один з товаришів, мабуть не одержавши сподїваної пайки, врадив товаришів, дістала ся цїла ватага полїтичних промисловців в руки полиції. Фук візнав, що ще перед роком ухвалено роздобути звідкись фонд на „цїли полїтичні“ і льос впав на банк краєвий, а способу видобутя гроший доставили Рутковский, помічник возьного банкового і бувший слуга банковий Боровницкий. До відобраня гроший вильосовано Генриха Майснера, 19-лїтного недокінченого ґімназияста, члена тої „полїтичної партиї“. Цїлу тоту акцию вели Лев Фук, Казимир Войціцкий і Дабаньский. Полиция перевела ревізию у тих „полїтиків“, а опісля арештувала шістьох виновників крадежи. У арештованих не знайдено більшої суми, лиш богато збиткових річий, слїди більших видатків, не стоячих в нїякім відношеню до їх доходів, та инші ще докази того, що не хтось инший, лиш они вкрали гроші в банку. В суботу в полудне сконфронтовано Майснера з касиєром Партовским і иншими особами, котрі потвердили, що Майснер подібний до того, котрий відбирав гроші з банку, а один студент технїки каже навіть рішучо, що то був дїйстно Майснер. Арештовані випирають ся всего.

— **Про арештоване кепенїцкого „капітана“** розписують ся тепер берлиньскі ґазети дуже широко і так доносять: Берлиньска кримінальна полиция, шукаючи „капітана“, почала переглядати також і всї акти великих злочинців, а то головно длятого, що комісар полиції Вен набрав був того переконаня, що ролю капітана міг відограти хиба лиш якийсь кримінальник. При переглядaню актів насунуло ся підозрінє на кількох давних кримінальників, а між тими і на Фойґта. Требаж знати, що президент правительства в Почдамі визначив за зловленє злочинця 2000, а маґістрат міста Кепенїк 1000 марок, отже разом 3000 марок нагороди. Внаслїдок того одержала полиция біль-

---

— Мої знакомі знають, де я є — сказала Ольга, збираючи цїлу свою відвагу — коли зараз не верну, пішлють по мене.

Лише при найбільшій холоднокровности могла уратувати ся, о тім знала і тому не дала по собі пізнати страху.

— Ну, якже буде з грішми? — спитав напастник.

— Я не маю нічого при собі, то сказала я вже перше вашій жінцї. Мусите собі самі принести. Маєте папір і перо, аби я могла написати лист?

Позаяк тих річий не було в домі честної пари, пійшов чоловік купити. Пані Дун не відзивала ся. В однїй хвили уложила Ольга плян до свого увільненя. Она перед тим вже пояснила була директорови кілька тайних знаків на картцї, де були списані диґаманти. Може тепер він відчитає, коли тими знаками опише єму своє небезпечне положенє.

— Так, тепер пишіть — сказав чоловік і дав їй папір і перо.

Она зробила насамперед на горі аркуша паперу кілька знаків, котрі означували: „В небезпечности!“; відтак написала: „Прошу віддавцеви того листу виплатити готівкою 500 марок. Ольга Баль“.

— Без окремого квіту не виплатять менї гроший — замітив опришок.

— Може бути — потвердила Ольга і написала ще й квіт.

За хвилю побіг вже з квітом.

Пересьвідчена, що єї приятелї будуть знати о єї небезпечнім положеню і не залишать нічого, аби єї освободити, Ольга чим раз більше успокоювала ся.

По довшім часї вернув післанець з грішми.

Ольга встала, аби відійти.

— Що ви хочете робити? — спитав господар.

— Менї здає ся, що коли ви вже маєте гроші, то я можу відійти — сказала Ольга спокійно.

— Ого, нічо не буде з того, моя пані — відозвав ся він нецевним голосом — бо по дорозї вспів вже порядно напити ся. — Прошу лише розгостити ся в нашім сальонї. Тепер віддасте нам насамперед ваші диґаманти а відтак вже можете собі пійти.

— А якже я вам їх дам, коли не хочете мене пустити?

— Напишіть знов лист.

Знов написала Ольга до директора і заявила в тайнім письмі, що єї положенє стає чим раз грізнїйше і знов господар відійшов.

Сим разом прийшов вже менше вдоволений. Гнївно кинув він Ользї лист і спитав, коли она перечитала:

— Що то властиво значить?

— То значить — відповіла Ольга спокійно — що не хочуть менї видати моєї власности. Я мушу або сама пійти, або післати спис диґамантів, а я того спису тут не маю, він в моїм мешканю.

Хоч про око була така спокійна, то єї серце стискало ся з тревоги.

Чи директор не зрозумів єї знаків, чи она мала вже лишити ся в руках тих опришків? В души почала горячо молити ся о ратунок.

Але поки що видавало ся, що небезпечність для неї лише ще збільшає ся.

Чоловік вийшов з проклонами і она лишила ся сама з жінкою. Нараз хтось застукав до дверий. Скоро лиш жінка вийшла, аби отворити, згасила Ольга чим скорше сьвітло — бо між тим зробив ся вечер — і укрила ся в кутї.

— Скоро, скоро — почула голоси в сїнех — полиция сейчас явить ся.

(Дальше буде).

ше як 1000 доносів, котрі однак показали ся всї до нічого; тоді комісар Вен віднїс ся до всїх заведень карних в Нїмеччинї і дістав остаточно звістку з кріміналу в Равічу, що там аж до лютого сего року відсиджував кару якийсь злочинець, котрий після опису подібний до „капітана". Злочинець той називає ся Фойґт і сказав до одного шевця, котрий разом з ним сидів, що він тепер „заведе хрію з войском". Се була перша важна звістка, котра навела на добрий слїд.

Полїция вислїдила потім, що Фойґт волочив ся по краю і в послїдних часах був в містї Вісмар. Там знайшов він був собі роботу у тамошного придворного шевця і мимо того, що стояв під полїцийним дозором, умів позискати собі довіре у свого майстра, бо з него був дуже добрий робітник, і він — як то пізнїйше сказав при протоколї — „з засади" не скривдив би анї на сотик приватного чоловіка. Фойґт був би навіть лишив ся у Вісмарі і — як пізнїйше казав — мав намір отворити в містї Бернав філїю підприємства свого майстра, але мекленбурґска полїция не дала єму тут дихати і вигнала з краю. Тодї він в червни с. р. приїхав до своєї сестри відданої Менц в Ріксдорфі (підгороде Берлина), котра там при улици Копф має малий крам з милом і тут одного разу фотоґрафував ся разом з сестрою. Одну таку свою фотоґрафію післав він своєму давному майстрови у Вісмарі „в доказ вдячного поважаня". Отже тоту фотоґрафію роздобула полїция і показала єї головним сьвідкам а тоті пізнали зараз „капітана". Він мав на фотоґрафії бороду, але то саме одінє, в якім робив свої орудки в Почдамі. Урядники полїцийні поїхали длятого в пятницю досьвіта до Ріксдорф і вже о 4 год. рано обсадили тихцем дім ч. 27 при ул. Копф і другий сусїдний ч. 26, де мешкає наречена Фойґта, робітниця Рімер. Коли люди в тих домах були повставали впала полїция до помешканя сестри Фойґта, але там єго не застала; єго вже від 14 днїв не було в Ріксдорфі. Сестра зразу не хотїла сказати, де брат подїв ся, але відтак при переслухуваню сестри і нареченої показало ся, що Фойґт мешкає в Берлинї при улици Довгій ч. 22.

Урядники полїцийні погонили зараз самоїздом назад до Берлина і тут о год. 8 рано знайшли Фойґта в згаданім домї. Тут на четвертім поверсї мешкають супруги Карпелєс, котрі удержують ся з того, що чоловік розносить ґазети. Полїция обсадила зараз всї виходи а навіть і дах а відтак чотири комісарі увійшли до помешканя Карпелєсів. Тут застали они Фойґта якраз в хвили, коли він сидів на софі за столом і пив каву. Один з комісарів закликав єго по імени а старий грішник, знаючи, о що розходить ся, перепудив ся дуже і аж захлиснув ся, але коли побачив, що вже нема виходу, успокоїв ся зараз і попросив лиш, щоби єму позволили випити каву. То єму позволено, а коли він поснїдав, дав ся без опору арештувати і відвести на полїцию, де з ним зараз списано протокол.

Коли скованого капітана повели на полїцию, другі урядники зробили тимчасом ревізию в помешканю і знайшли насамперед то нове цивільне одінє, яке капітан купив був собі вечером по обрабованю каси, відтак кавалєрийску шаблю офіцирску, котру Фойґт купив був насамперед, але не ужив єї, бо она була не відповідна до мундуру офіцира від піхоти. В якійсь посудинї знайдено мішочок з грішми, той сам, в котрім він забрав гроші з каси; на мішочку була ще половина печатки, а в нїм знайшло ся кругло 2000 марок золотом і банкнотами, а між тими й тота передерта пятьдесятка, котру він не міг нїгде виміняти.

Славний кепеніцкий „капітан" називає ся Вільгельм Войґт і родив ся 13 лютого 1849 в Тильжи (Тільзіт), де єго батько був шевцем. Він вивчив ся був також шевства, але вже молодим хлопаком пустив ся на злу дорогу і в 1863 р. відсидів в криміналї 6 місяців, а в 1864 р. 9 місяців. Відтак під іменем „Августа Цандера" допустив ся фальшованя почтових грамот і в той спосіб вимантив більшу суму гроший. За то дістав він в лютім 1867 р. 10 лїт кріміналу. По відсидженю сеї кари вломив ся він був до судової каси у Вонґровцу і за то засудили єго в Гнїзнї 1891 р. на 15 лїт кріміналу і ту кару відсидів він в Равічу, звідки єго випустили дня 1 лютого.

Телеґрами.

Самара 29 жовтня. В окрузї ставропольскім напали невислїджені доси розбишаки на урядника податкового і супроводжаючого его урядника почтового, убили обох і зрабовали їм 25.000 рублїв.

Віденъ 29 жовтня. Нинї рано стовкнули ся тут два вагони електричного трамваю, при чім 5 осіб поранило ся.

Кольонїя 29 жовтня. До Köln. Ztg. доносять з Берна швайцарского: Межинародне бюро мирове довідує ся, що друга конференция мирова в Газї відбуде ся в першій половинї 1907 р., а не аж в 1908.

Константинополь 29 жовтня. З Драча (Durazzo) в Альбанїї доносять о подібних розрухах з причини стягання податків, які відбули ся в місцевости Кроя і віддаленім звідтам о 17 кільометрів католицкім селї Курбіно. Близших вістий брак з причини перерваня телеґрафічного сполученя.

Петербург 29 жовтня. (П. А.) З урядового звіту о оногдашнїм замаху за помочию бомб показує ся, що арештований виновник то молодий чоловік, котрий мав на собі мундур студента. По вибуху, кинув ся він разом зі своїми товаришами до воза, вхопив портфель з цїнними паперами і разом з другими почав втїкати. Коли побачив, що за ним гонять, кинув бомбу, котрої вибух зранив єго самого. Позаяк полїцияни гнали вслїд за ним, він, щоби їх здержати, відкинув портфель, котрий зараз віднайшли. Крім него арештовано ще чотири особи.

Як вже донесено, двох злочинців убито, одна женщина зранена, двох жандармів покалїчили легко кусні бомби, а один зранений кулею. Легко зранені також якийсь Француз, котрого ідентичности доси не ствержено, один урядник митовий і один сторож каменичний. Недалеко від місця замаху знайдено бомбу, котра не вибухла була.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Короля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси). Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).